

Tóth Krisztina

HAL

A benzinkútnál fémes koppanás verte
 álmából fel a levegőtlen ülésben.
 Meglátta az apát, amint a csövet visszatette,
 benzingőz szívárgott be az ablakrésen,
 izzadt fejében még ringatództak az öblök,
 a felszínen snecik serege rajzott,
 elég volt csak megmártani a vödört.
 Leszállt, óvatosan kinyitotta az ajtót.
 A halat szerette volna látni. A rejtekéből
 meghajló derékkal, komoly arccal
 felszínre rántott lényt, akit magasba tartott
 két izmos kar. Álltak, szemben a nappal.
 A közös zsákmányt, a halat szerette volna
 újra látni, ahogy vizesen csapkod.
 Tankolás közben az apa már kinyitotta
 a meleget böffentő csomagtartót.
 A ponty még élt. Egy újságpapíron rángott
 nyákos teste. Lassan tátogni kezdett,
 kidülledt, megpattant szemét a mélyből
 úgy tűnt, az emberarcra szegezte.
 Váratlan erővel lökte őt agyának
 végső szomja a levegőbe, szinte
 megpördült, mintha a betonútra vágyna
 és kint a hullámozó oxigén keringne.
 Közben az apa visszaért. Többen is odanézték,
 azt hihették, hogy csak inni szeretne,
 azért üvölt, hogy vizet, apuci, kérlek,
 a kisfiú, magát a földre vetve.
 A ponty még élt. Mellettük autót mostak.
 Vizet, apuci, kérlek, tedd vödörbe,
 várni kellett az egész kocsisornak,
 amíg a gyereket a székbe gyömöszölte.
 Este az anya azt mondta, elengedte,
 hogy elúszott, már régen otthon lehet,

de belenézett reggel a szemetesbe
 a kisfiú: látta a véres halfejet.
 Hazudsz nekem, mondta halkán egy lánynak,
 mikor a hal már vagy húsz éve úszott.
 A legmelegebb órája volt a nyárnak,
 tüzelt a nap, sápadt arcon a rúzsfoltt.
 Sűrű, bosszúálló ikrát eresztett
 a fuldoklóként pulzáló szűk hüvelybe,
 és suttogott, ne félj, nincs semmi veszve,
 mert bárkié, lesz, aki felnevelje.
 Először fel se sírt, pofozni kellett.
 Világra húzták mégis. Tiszta apja.
 Az idő partján tátogó, síkos testet
 a kopoptyújánál fogva felmutatta.

Mozgó Világ, 2012/4.

Tóth Krisztina 1967-ben született Budapesten. Verset és prózát is ír, műfordítással foglalkozik. József Attila- és Babérkoszorú-díjas.